

чака още 2—3 дена за да ся видѣли резултатитѣ на свиденията въ Кисингенъ и Гаштейнъ. Азъ ги послушахъ и при пристиганието ми въ 2 полкъ ся постарахъ да имъ доложя, че е рано и че трѣба да се почака още нѣколко дена. Азъ обѣщахъ, че ще ги извикамъ условно по телеграмма, когато ми заповѣда правителството. Това бѣше въ сжббота на 3-й Августъ. Кога се върнахъ прѣзъ нощта въ София, узнахъ, че офицеритѣ отъ Софийския гарнизонъ цѣла нощъ ся условили да дежуратъ и бждхъ готови да ся присѣдинятъ къмъ Струмския полкъ. Тѣ бѣха много недоволни отъ меня и правителството и искаха непрѣменно да телеграфирамъ на другия день, 4 й Августъ, на Струмския полкъ да доде въ София. Азъ изпълнихъ просбата имъ, но вмѣсто Струмския полкъ, доде само Кап. Генева, като депутатъ отъ Струмския полкъ, за да ся убѣди, че правителството знае за тѣзъ работа и съчюствова за свалянieto. Освѣнъ това искаше да узнае кои още офицери и части отъ Софийския гарнизонъ приематъ участие въ дѣлото. Азъ заведохъ Кап. Генева при министра Цанова, който живѣше въ Бали-Ефенди, гдѣто и азъ излѣзохъ да пресрѣщна полка и ся срѣщнахъ съ Генева, Министръ Цановъ каза, че свалянieto е необходимо *), но че има и други срѣдства за сваляние и повтори, че не трѣба да се бърза. Слѣдъ това кап. Генева го испратихъ да узнае самъ отъ офицеритѣ за положението въ Софийския гарнизонъ, като го послѣдвахъ до лагера на Военното Училище, гдѣто ся и раздѣлихме. Офицеритѣ отъ Софийския Гарнизонъ и тѣзъ нощъ биле въ готовность. Азъ самъ изгубихъ вѣрата въ осъществлението на това нѣщо и тѣй като бѣхъ вече окончателно забърканъ въ него, което стана извѣстно

*) Каквото и да се каже, Цановъ е по кавалеръотъ двамата си другари. Нѣма Кисингенъ, нѣма Гаштайнъ. Човѣкътъ си го казва право и ясно. Б. Р.